

ПІВДЕННО- УКРАЇНСЬКІ НАУКОВІ СТУДІЇ

ПРОГРАМА ТА МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

4-5 грудня, 2023 р.

м. Одеса

*VI Всеукраїнська науково-практична
конференція
студентів та молодих вчених*

Програма та матеріали виступів учасників

*ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКІ
НАУКОВІ СТУДІЇ*

дискримінацію, брак ресурсів і багато іншого. Нерівність в освіті для дівчат і жінок є складною: деякі проблеми є більш систематичними та менш явними, як-от нерівність в освіті в галузі науки, технологій, інженерії та математики, тоді як інші є більш систематичними та менш явними, як-от насильство щодо жінок або заборона дівчатам ходити до школи. Освіта жінок є важливою для викорінення бідності, зміцнення здоров'я, економічного розвитку, гендерної рівності та зменшення поширення ВІЛ/СНІДу та інших хвороб. Жіноча освіта має вирішальне значення для всього розвитку людства. Добре освічена жінка здатна керувати як особистим, так і професійним життям. Інвестиції в розвиток та популяризацію жіночої освіти є ключовими для усунення бідності, запобігання кліматичним змінам, покращення гендерної ситуації та створення безпечнішого майбутнього для всіх членів суспільства.

Список використаних джерел:

1. Народонаселення, довкілля та розвиток. ООН, Нью-Йорк, 2003. – 81с.
2. Girls Education: A lifeline to development. URL:<https://web.archive.org/web/20210425183724/http://www.unicef.org/sowc96/ngirls.htm>
3. Daisy Dwyer and Judith Bruce, eds., A Home Divided: Women and Income in the Third World. Stanford University Press, 1988. 304p.
4. Lindsay, James E. Daily Life in the Medieval Islamic World / James E. Lindsay. – Greenwood Publishing Group. – 2005, ISBN 0313322708
5. Educating girls. Архів оригіналу за 14 жовтня 2019. URL:<https://web.archive.org/web/20191014145620/https://www.drawdown.org/solutions/women-and-girls/educating-girls>
6. United Nations Educational, Scientific, and Cultural Organization (UNESCO) Institute for Statistics, Financing Education — Investments and Returns, Analysis of the World Education Indicators, 2002. URL:http://portal.unesco.org/uis/TEMPLATE/pdf/wei/WEI_ExecSummary_Eng.pdf.
7. El-Zanaty and Way, Egypt DHS, 2000.

Галина Врайт – кандидатка філософських наук, доцентка кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

ГЛОБАЛЬНІ ТА НАЦІОНАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Глобальні соціальні та економічні перетворення в сучасному світі вимагають змін і в системі освіти, яка могла б могла забезпечити зростання духовного та інтелектуального потенціалу сучасного покоління. Тому дослідження основних тенденцій розвитку освіти та їх реалізація, що сприятиме підвищенню ефективності системи освіти в Україні є надзвичайно актуальною.

Дослідженню тенденцій функціонування та розвитку сучасної освіти приділяли увагу такі науковці як В. Андрущенко, С. Гончаренко, Р. Гуревич, І. Зязюн, В. Кремень, В. Олійник та ін. У їх дослідженнях піднімаються питання розвитку сучасної освіти, проте недостатньо присвячено уваги виявленню проблем та їх причин, що негативно впливають на її розвиток.

У сучасному світі відбувається зміна змісту освіти та підходів до навчального процесу. Зокрема впроваджуються інноваційні підходи до навчання. Освіта перестає трактуватися як досягнення певного рівня знань, а розглядається з позицій неперервності протягом життя, що має на меті розвиток особистості, формування її духовності й культури, планетарного мислення.

Сучасна освіта застосовує компетентнісний підхід, заснований на оволодінні засобами безперервного самостійного набуття нових знань, який розвиває здібності та уміння адаптуватися до складних, швидкоплинних і непередбачених ситуацій. У навчальному процесі більше уваги приділяється самостійній роботі, рівноправним відносинам між педагогом і учнем.

Наступною тенденцією є активізацію міжнародного (міждержавного, міжрегіонального) обміну, взаємодії та співпраці між суб'єктами освітньої сфери, створення єдиного (зокрема, європейського) освітнього простору, що надає можливість взаємозбагачення національних освітніх систем [1, с. 261]. Ця тенденція є доволі актуальною особливо для української молоді, яка змушена продовжити навчання за кордоном. У контексті цього особливої актуальності набуває потреба у створенні освітнього простору, який давав би змогу швидкого розв'язання проблем щодо визнання дипломів та уніфікації освітніх стандартів на різних освітніх рівнях. Це забезпечить конкурентоздатність випускників українських закладів освіти й створить сприятливі умови для їх подальшого навчання та працевлаштування за фахом за кордоном [3].

Однією з актуальних тенденцій розвитку освіти на сучасному етапі є її інтернаціоналізація, яка дасть можливість інтегрувати в систему освіти України міжнародну, міжкультурну компоненти [2].

Крім вище зазначених можна виділити і інші актуальні тенденції, такі як: впровадження нових телекомунікаційних моделей освіти; розширення академічних свобод, гуманізація та гуманітаризація освіти; підвищення освітньої мобільності; зростання індивідуалізації начальних траєкторій тощо.

На сьогоднішній день залишається невиршеною проблемою в системі української освіти питання пріоритетності людини в системі освіти, підвищенні соціального статусу науково-педагогічних і педагогічних працівників у суспільстві; оновлення матеріально-технічної бази відповідно до сучасних потреб виробництва; безпечність освіти.

Список використаних джерел:

1. Матюх С.А. Вплив глобалізаційних процесів на формування освітніх послуг вищих навчальних закладів. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2014. №3. Том 2. С. 259-263.
2. Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2022–2023 роки, затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України № 286-р від 23 лютого 2022 року. [URL:https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/286-2022-%D1%80#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/286-2022-%D1%80#Text).
3. Соціально-економічні та гуманітарні наслідки російської агресії для українського суспільства. Київ, 2022. 277 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://razumkov.org.ua/uploads/article/2022_Gum.pdf.

Галина Врайт – кандидатка філософських наук, доцентка кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності

Ніколь Гавриш – студентка 4 курсу соціально-гуманітарного факультету, спеціальність «Культурологія»

Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

ГЛОБАЛЬНА АДАПТАЦІЯ В БІЗНЕСІ

Глобальна адаптація у бізнесі – це процес модифікації стратегій, структур, продуктів чи послуг під впливом глобального середовища та різноманітних культур. Цей процес передбачає врахування різних аспектів, таких як культурні особливості, законодавство, економічні умови та інші фактори в різних країнах та регіонах. Глобальна адаптація спрямована на створення ефективних та конкурентоспроможних стратегій, які враховують усі аспекти міжнародного бізнесу та дозволяють підприємствам успішно функціонувати в різних культурних та економічних умовах.

Глобальна адаптація в бізнесі визначається як здатність компаній пристосовуватися до різноманітних умов та особливостей ринків у різних країнах та регіонах світу. Це стає особливо важливим у сучасному світі, де глобалізація і технологічний прогрес зробили світ економічно взаємозалежним [1].

Виділяють ключові аспекти важливості глобальної адаптації у бізнесі:

Розширення ринків. Глобальна адаптація дозволяє компаніям розширювати свою присутність на нові ринки. Це важливо для збільшення обсягів продажів та залучення нових клієнтів.

Культурна чутливість. Різноманітність культур, мов та звичаїв у різних країнах вимагає від компаній розуміння та адаптації. Відсутність такої адаптації може викликати негативну реакцію споживачів та призвести до втрати ринкової частки.

Локалізація продукту та маркетингу. Глобально успішні компанії приділяють увагу локальним особливостям, налаштовуючи свої продукти та маркетингові стратегії під конкретні вимоги різних ринків.